

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 296 και 318/82

Βασίλειο των Κάτω Χωρών και Leeuwarder Papierwarenfabriek BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ενίσχυση στον τομέα της μεταποίησης χαρτονιού »

Περίληψη

1. *Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία — Υποχρέωση — Έκταση*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 190 και 214*)

2. *Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται το αυυμβίβαστο ενισχύσεως προς την κοινή αγορά — Υποχρέωση αιτιολογίας — Αναγκαία στοιχεία*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 92, 93 και 190*)

3. *Πράξεις των οργάνων — Ατομική απόφαση — Δημοσίευση — Τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου — Μη δημοσίευση των στοιχείων που καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 191 και 214*)

1. Η αιτιολογία των βλαπτικών αποφάσεων πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας και να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τα στοιχεία που του είναι αναγκαία προκειμένου να κρίνει αν η απόφαση είναι βάσιμη ή όχι. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα

και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης. Δεν μπορεί να χάσει το ουσιαστικό περιεχόμενό της με τη διασταλτική ερμηνεία της υποχρέωσης τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που θεσπίζει το άρθρο 214 της Συνθήκης.

2. Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι μεν δυνατόν να προκύπτει, από τις ίδιες τις συνθήκες υπό τις οποίες χορηγήθηκε η ενίσχυση, ότι είναι ικανή να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και να νοθεύσει ή να

απειλήσει να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, πλην όμως η Επιτροπή οφείλει τουλάχιστον να αναφέρει τις συνθήκες αυτές στις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασής της. Η υποχρέωση αιτιολογίας δεν εκπληρώνεται στην περίπτωση που η απόφαση δεν περιέχει κανένα στοιχείο όσον αφορά την κατάσταση της συγκεκριμένης αγοράς, το μερίδιο που κατέχει η δικαιούχος των ενισχύσεων επιχείρηση σ' αυτή την αγορά, το εμπόριο των εν λόγω προϊόντων μεταξύ των κρατών μελών και τις εξαγωγές της επιχείρησής.

Όταν η Επιτροπή επιθυμεί να αφήσει στο κράτος μέλος κάποια ελευθερία ως προς την

επιλογή των ληπτέων μέτρων για τον τερματισμό της παράβασης που συνιστά η αντιβαίνουσα στους κανόνες της Συνθήκης χορήγηση ενισχύσεως, υποχρεούται να περιλάβει στην απόφασή της τις κατάλληλες ενδείξεις που θα επιτρέψουν τον προσδιορισμό των ληπτέων μέτρων.

3. Προκειμένου να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου που θέτει το άρθρο 214 της Συνθήκης, η Επιτροπή μπορεί να παραλείπει κατά τη δημοσίευση των ατομικών αποφάσεων στην Επίσημη Εφημερίδα τα στοιχεία που θεωρεί ότι καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

SIR GORDON SLYNN

της 16ης Ιανουαρίου 1985 *

*Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις επί των οποίων αναπτύσσω σήμερα τις προτάσεις μου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η εταιρία περιορισμένης ευθύνης Leeuwarder Papierwarenfabriek BV (κατωτέρω: «LPF») αμφισβητούν τη νομιμότητα αποφάσεως της Επιτροπής της 22ας Ιουλίου 1982 κατά την οποία η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών χορήγησε στην LPF ενίσχυση που δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 92 της Συνθήκης ΕΟΚ. Υπέρ της καθής παρενέβησαν ορισμένοι ανταγωνιστές της LPF.

Πριν από τα επίδικα πραγματικά περιστατικά, η Leeuwarder Papierwarenfabriek (στο εξής:

«Leeuwarder») ήταν εταιρία ιδρυθείσα το 1907 που κατασκεύαζε υλικά συσκευασίας στο ολλανδικό διαμέρισμα Fries. Στην απόφαση χαρακτηρίζεται ως «επιχείρηση μεταποίησης χαρτονιού». Το 1968 κατέστη θυγατρική κατά 100 % της εταιρίας Papierfabrieken Van Gelder Zonen NV (στο εξής: «Van Gelder»). Στις αρχές της δεκαετίας του 1970, η Van Gelder αντιμετώπισε οικονομικές δυσκολίες που είχαν αντίκτυπο στη Leeuwarder. Μετά την πραγματοποίηση αναδιαρθρώσεως το 1977, η Leeuwarder βελτίωσε κάπως την οικονομική της κατάσταση το 1979 και 1980, ενώ η Van Gelder αντιμετώπιζε και πάλι οικονομικές δυσκολίες. Δυνάμει συμφωνίας με το «Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij» (στο εξής: «ο NOM»), φορέα περιφερειακής ανάπτυξης αρμόδιο για το διαμέρισμα Fries, προβλέφθηκε η σύσταση νέας εταιρίας στην οποία η Van Gelder και ο NOM θα είχαν από 50 % του κεφαλαίου. Ο NOM κατέβαλε για το μερίδιό

* Μετάφραση από τα αγγλικά.